

denhed at have en noget anden Mening, som ogsaa lader til at deles af andre ærede Talerne ved Hensyn til, at Konsumen skulde gaa saa betydelig ned. Jeg tror i Grunden, man vil blive ved at drikke lige saa meget som hidtil, især hvad Ølet angaar. Det har viist sig ikke alene her i Landet, men ogsaa i andre Lande, at Konsum af Ø er stærkt tiltagende; endogsaa i Lande som Frankrig og andre vindyrkende Lande, hvor man ellers har druffet Vin, er man slaaet om til at drikke Ø. Ølet bliver i høj Grad druffet rundt omkring i de forskellige Lande. Selv om vi imidlertid ogsaa komme ned til de 11 Mill., bliver det dog en overmaade betydelig Stat, som bringer en stor Indtægt for Statskassen. At denne Stat er ligelig, lader sig ikke negte. Man kan vel sige med en vis Grund, at i alt Fald de Fleste drikke noget Ø og noget Brændevin. — Jeg maa tilstaa, at jeg specielt er særdeles glad over dette Lovforslag. Det peger henimod, at den høitærede Ministers Stemning i det Hele gaar i den Retning, at vi noget skulle forlade det Princip i vor Toldlovgivning, som fører med sig, at der bliver mange smaa Toldpositioner, og i Fremtiden mere komme ind paa en finantseel Toldlovgivning, paa det engelske System, hvor man har ganske enkelte bestemte Varer, nemlig Luxusvarer, som blive belastede med ordentlig og høj Told, medens man bliver fri for en Told paa Smaa-gjenstande, som efter min Mening ikke har anden Nytte end at berige nogle ganske faa Mennesker, men som ikke giver Statskassen Noget ind og fordyrer Varerne for os Andre i en betydelig Grad. Jeg kan være fuldkommen enig med den høitærede Minister og de ærede Medlemmer, som have udtalt sig i Dag, at det er en særdeles fortræffelig Stat, ja jeg tror næsten, at man kan sige, at det er Idealet af en Stat; thi den har den store Fordel, at man ikke behøver at betale Staten, idet man kan lade være at nyde de Varer, som blive beskattede. Naar den høitærede Minister imidlertid siger, at han ogsaa har forelagt Forslaget for at imødekomme Fordringerne om, at der maa gjøres Noget, og noget Alvorligt for at hæmme det Samfundsonde, som ligger i en overdreven Forbrug af Alkohol, maa jeg sige, at jeg ikke er fuldkommen i Stand til at følge den høitærede Minister. Hvad der er det vigtigste for mig er, at vi faae gode Pengene ind ved denne Leilighed, og naar den høitærede Minister stiller Statskassen i anden Række, og en Hæmnen af Drifkeriet i første Række, saa tilstaa jeg, at jeg er ikke enig med den ærede Minister. Det forekommer mig, at det vigtigste er, at vi faae Pengene

ind, og jeg er bange for, at hvis vi virkelig vilde gaa til at lægge en saadan Stat paa Ø og Brændevin, at Drifkeriet derved vilde blive hæmmet, vilde vi komme til at træffe et andet Maal end det, vi egentlig sigtede imod; det Hele vilde da komme til at gaa ud over de Folk, som i Virkeligheden kun drikke et Par Snaapser om Dagen, hvad der jo i Almindelighed maa siges ikke at kunne gjøre Noget. Disse Folk vil det komme til at gaa ud over, idet de muligvis da helt maa opgibe denne Nydelse for ikke at risikere, at deres Familier komme til at sulke, hvormod de egentlige Drukkenbolte upaatvivelig ville blive ved at drikke, enten der skal betales Meget eller Lidet i Told og saa lade deres Familie sulke noget Mere end i Forveien. Jeg kan for Resten fuldkommen godt begribe, at den høitærede Minister har ment at maatte vise denne Smødekommen. Hvis den høitærede Minister er bleven angrebet af Filantropierne i samme Forhold som vi Andre, saa maa det under Hensyn til den Indflydelse, han har her i Landet, have været et uhyre Angreb, der har været rettet mod ham. Jeg har rigtignok den bestemte Følelse, at Staten ikke skal blande sig altfor meget ind i private Afserer. Jeg har al mulig Respekt for Lægerne, og jeg tror, at det er fuldkommen rigtigt, hvad der staar i Statistiken, at mange Mennesker blive ødelagte af Brændevin og Ø, men jeg har ogsaa hørt andre Læger sige, at flere Mennesker blive ødelagte af at spise end af at drikke. Men jeg tror rigtignok ikke, at man kan gaa den Vej, som man maatte gaa, hvis man nogenlunde logisk vilde følge Lægernes Udsagn, nemlig sige, at, fordi Nogle spise for Meget, skulde man blive ved at fordyre Levnetsmidlerne for at forhindre disse enkelte Mennesker i at spise for Meget; det vilde jo være ufornuftigt mod os Andre der lede nogenlunde fornuftigt og ærværdigt. Jeg tror, at man træffer et andet Maal end det, hvorefter man sigter. Jeg tror nu ikke, at Drukkenfabriken her i Landet er saa overmaade stor, som der tales om. Der er ingen Tvivl om, at der bliver druffet temmelig længe i Danmark; men det er en gammel Historie; hvis jeg ikke tager feil, havde allerede Shakespeare et godt Ord til os, han omtaler ogsaa Drifkeriet i Danmark i sin Tid. Jeg tror ogsaa, at Klimaet spiller sin Rolle, hvad jo ogsaa er fremhævet af en anden æret Taler, at i Lande med lignende Klima drikkes der ogsaa stærkt. Skjøndt der bliver druffet meget Brændevin her i Landet, tror jeg egentlig ikke, at der er meget stærk Drukkenfabrik; men Sagen er, at vore Arbejdsfolk, dem, man kalder Smaakaarsfolk, staa sig